

[Niels Frederiksen.]

tion, som har stor Betydning for hele Befolkningen.

Ogsaa paa andre Omraader mener jeg, at man kan give den siddende Regering Anerkendelse for Ledelsen af Landets Politik i den gaaede Vinter og denne Rigsdagssamling. Ganske vist søger man fra Oppositionens Side at gøre de opnaaede politiske Resultater betydningsløse; det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte ringeagtende om de Resultater, der lovgivningsmæssigt er kommet ud af denne Vinters Samling. Det forekommer mig, at naar man mener, at et Forretningsministerium f. Eks. kunde have opnaaet samme Resultater, som der er opnaaet politisk i denne Samling, saa overdriber man sin Kritik, saa gaar man for langt ud i Forringelsen af de Resultater, der er naaet. Der er gennemført en Række Love i denne Samling — de er allerede nævnt af de foregaaende Talere —, men Love, hvis Betydning ikke er af ringe Rækkevidde. De er gennemført ved at den siddende Regering har vist Forhandlingsevne og Forhandlingsevne til at faa løst disse Spørgsmaal af saglig Art og Karakter, og det kan kun paaskønnes. Hvis man kan stole paa Loyalitet fra Oppositionspartiernes Side i det andet høje Ting, og Regeringen kan gaa ud fra, at naar den har opnaaet Enighed om disse Spørgsmaal her i dette høje Ting, saa er der ogsaa Sandsynlighed og Rimelighed for, at Lovforslagene kan gennemføres, saa bliver denne Vinters Lovhøst slet ikke af ringe Værdi.

Jeg indrømmer, at paa de større politiske Spørgsmaals Omraade, hvor Regeringen har fremsat Reformforslag af principiel politisk Betydning, er der intet Resultat naaet i denne Vinters Samling. Jeg tror, at den Fremgangsmaade, Regeringen paa dette Omraade har valgt, er klog. Det var kun en let Sag for den nuværende Regering at føre disse Forslag frem til Afstemning og Afgørelse her i dette høje Ting. Men jeg tror, det er baade klogere og rigtigere, at man har valgt den Fremgangsmaade at søge at opnaa Enighed om og Mulighed for at gennemføre disse betydende Reformforslag ved at forhandle saa længe som muligt med Modparten for at naa et Resultat. Jeg opfatter denne Fremgangsmaade som anvendt ud fra den Forudsætning, at det er Regeringens Villie at gøre alt muligt for, at disse betydende Reformforslag, udtrykt i dens Program, kan føres til Virkelighed, og det er min sikre Overbevisning, at det er klogere og for Sagen mere tjenligt at gaa frem hensynsfuldt

overfor Oppositionspartierne, saa længe de politiske Arbejdsvilkaar er, som de er, at den høje Regering har et Flertal mod sig i det andet høje Ting. Derfor finder jeg Kritikken, for ikke at sige Haanen, overfor Regeringens Arbejdsmaade og de Resultater, den har bragt, ved Siden af. Det er ganske forkert, naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal mener, at der for enkelte af disse Lovforslags Vedkommende ikke skulde være et Flertal i dette høje Ting, der var villigt til at vedtage disse Forslag, som den højtærede Regering har fremsat; det kunde ske med kort Varsel og med fuld Enighed. Men ved en Fremgangsmaade af den Art vilde Forholdet efter min Mening være dette, at Mulighederne for at opnaa Indrømmelser fra Modpartens Side var forskertset og Sagen hemmet i Stedet for fremmet. Hvis Regeringens Hensigt er at opnaa Resultater ved dygtigt politisk Arbejde gennem hele denne Valgperiode, da forekommer det mig, at man fra Oppositionspartiernes Side ikke skulde kritisere Regeringen eller bebrejde den, at den fremmer Arbejdet hensynsfuldt og med Villie til at vente paa, at dens Argumenter kan overbevise Modparten og Nødvendigheden fremtvinge Resultater, efterhaanden som Tiden gaar. Tværtimod forekommer det mig, at det fra Regeringens Side er overfor Oppositionspartierne en hensynsfuld Arbejdsmetode og Fremgangsmaade, der udtrykker og viser dens Forhandlingsevne ogsaa paa dette Omraade.

Hvis man lytter opmærksomt til de Ordførertaler, der blev holdt af Oppositionspartiernes ærede Ordførere, kunde man for Venstres Ordførers Vedkommende (Madsen-Mygdal) igen spore den Sindets Bitterhed overfor Valgdagens Resultat sidste Foraar. En hel Del af Venstres Ordførers Tale var optaget af Fortidens Foreteelser og brugte Udtalelser i Valgkampagnen, og man fik det stærke Indtryk, at Valgsejren for de nuværende Regeringspartier var vundet ved en voldsom Agitation mod den daværende dygtige Regering, som det ærede Medlem var Chef for. Jeg vil gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at jeg tror ikke, det nytter, at man bliver ved at fremføre Paastande af den Art, Vælgerne dømte nu en Gang i April og dømte paa den Maade, at det lumpne i Venstres Politik efter deres Opfattelse var, at man gik ind i en Sparsommelighedens Politik, der gik ud paa at spare paa alle de Omraader, det var muligt at spare paa, paa de Omraader, hvortil Smaaamand og Menigmand skulde yde deres Bedste, medens man viste en Gavnildhed, for ikke at sige en Ødselhed overfor Militæret, over-